

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De initio spiritualium consolationum eius, per recordationem Dominicæ
passionis. Cap. I

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

348 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS	
De gratia magna compunctionis, & larga effusione lachrymarum, in communicatione corporis Christi.	XXI
De insatiabili desiderio eius ad communicandum sapius, & appariti- one pueri crucifixi.	XXII
De febre Balduini pueri, & domini Ioannis confessoris eius.	XXIII
De dolore calculi eius, & praescientia ante diem obitus sui.	XXIV
De gratia in nocte Paschali, & prophetia mortis eius.	XXV
De felici obitu eius, & doloribus in extremis.	XXVI
De mirabili dispositione brachiorum eius, & inuolutione corporis.	XXVII.
De mirabili decore & aspectu vultus eius.	XXVIII
De concursu visitantium corpus eius defunctum.	XXIX
De maculis, quas contraxit, ex contactu immundorum hominum.	XXX.
De veneranda sepultura eius.	XXXI
De miraculis post mortem eius.	XXXII
Narratio trium miraculorum.	XXXIII

PROLOGVS LIBRI SECVNDI.

De vita eiusdem Virginis.

Ictis sub breuitate de multis infirmitatibus & doloribus huius virginis, necnon de gratiosis misericordiae eius operibus, & miraculosis quibusdam gestis ad laudem Dei omnipotentis: nunc etiam consequenter de spiritualibus donis eius, & diuinis consolationibus, ac frequentibus raptibus, pauca dicenda sunt, & ad aedificationem religiosorum humiliter propalanda.

CAPVT I.

De initio spiritualium consolationum eius, per recordationem Dominicae passionis.

Sicut olim per ora sanctorum Prophetarum locutus est Deus secreta sua, ad consolationem electorum suorum: ita & modo loquitur eis per scripta doctorum, & exempla bonorum: ne forte diuersis mundi tribulationibus agitati aut flagellis percussif deficiant a spe & expectatione futurorum gaudiorum. Ait namque sanctus Dauid, (cui Deus occulta sapientiae suae reuelauit) quod frequenter consolationes Dei, inter multa aduersa accepert. *Secundum multitudinem, inquit, dolorum meorum in corde meo, consolationes tuae letificauerunt animam meam.* Huius scripturae sen-

sententiam Deus veraciter & apertè in hac sacra virgine implevit ad literam, quam primo variis doloribus & amaritudinibus inebrians purgavit: sed postmodum inter multas vulnerū plagas eam visitans, multiplices ei consolationes infudit & latificavit.

2. Ut ergo anteriora quędam repetam, transactis tribus aut quatuor circiter annis, ab exordio infirmitatum eius, virgo Lideuigis diuinę adhuc disciplinę impatiens, & necdum Deo sponte subiecta, à quo tamē nihil fit in terra sine causa: cum videret consodales suas se visitantes, sanas & letas, & semetipsam grauiter languere: optauit cum cęteris magis corporis salutem, quàm animę beatitudinē per patientię virtutē. Et quia necdū spiritualia sapiebat, & quid Deo magis acceptum erat, ignorabat: idcirco nonnunquam murmurabat, & super doloribus suis multum dolebat: atque tam amarissimē flebat, quòd nullius cōsolationem admittebat. Ingressus ergo ad eam dominus Ioannes Pot confessor eius, qui bina vice in anno eam cōmunicare solebat, nitēbatur ipsam consolationibus suis inducere, vt ab huiusmodi fletibus se temperaret, & modū doloribus suis imponeret. Vnde suavitē beneuola exhortatione, vt diuinę voluntati se traderet & cōformaret; atque in Dominica passione meditando se exercitaret; spondens, quòd ea mediante & iuuante, faciliter consolationem bonam susciperet. Quęrens igitur modū huius sanctę exercitationis, & accepto à sacerdote modo salutiferę meditationis; cum se in eadem secundū traditam sibi formulam exercere velleret, nec statim ex ea mel de petra fluere sentiret, neque farinam propheticam ibi inesse gustaret: quasi amarum absynthium fastidio irruente, quod in corde acceperat, & nondum radicitus fixerat, citò abiiecit.

3. Sed dum idem sacerdos amplius instaret, & fortiùs hortaretur, vt violentiam sibi inferret, & in inceptis perseueraret, atque fastidium pio conamine vinceret; illa optimis consiliis instructa, sacerdotis sui monitis facillē consensit. Tandemque per violentiam inducēta bona consuetudo de Deo meditandi, tantam ei suauitatem successu temporis (aspirante superna gratia) generauit, quod perfectē se abnegando libere dicebat: Quia si posset per vnā salutationem Angelicam, plenam corporis salutem recuperare, non tamen hoc faceret, nec optaret. Verè hęc fuit mutatio dexterę Excelsi; qui manū suam misit inopi, & diu languentem consolatus est per noctes in lectulo doloris sui. Si quidem attracta & allecēta Dominicę passionis suauitate occulta, historiam eiusdē sacratissimę passionis, in septem partes secundū numerum septem horarum canonicarum diuisam, die

350 DE VITA B. LIDEVVIGIS VIRGINIS
noctūque statutis temporibus percogitando ruminabat; & abs-
conditum manna in ea reperiens, tantæ suauitatis gaudio reple-
batur, vt iam non ipsa sed Christus, cuius passionem recogita-
bat, sustinere videretur, quæ hætenus ipsa in corpore pati vide-
batur. Poterat tunc planè per experientiam à spiritu docta, cum
Esaia dicere: *Verè tu es Deus absconditus.* Et iterum exclamare: *A-*
nima mea desiderauit te in nocte: sed & spiritu meo, in precordiis meis,
de manè vigilabo ad te.

CAPVT II.

*De raptu eius in terram sanctam, & ad sacra loca
urbis Romana.*

1. **C**vm ergo virgo ægrota, in exercitiis Dominicæ passionis,
quotidie feriosè se occuparet, quandoq; ab Angelo sancto,
ad loca Terræ sanctæ rapiebatur: in quibus Saluator noster na-
scendo, conuersando, & patièdo, sacramenta humanæ salutis
operatus est. Cùm igitur in monte Caluarie, vbi Dominus cru-
cifixus est, vel ad alia sancta loca, ad oscula Dominicæ crucis
aut vulnerû eius esset admissa, & pro refocillatione tribulatio-
num suarû sugeret mel de petra, oleumque de saxo durissimo,
peruenissetque ad amplexus pedum crucifixorum, & ad expira-
tionem Sponsi sui ex amore crucifixi: tunc etiam exemplo illius
quem quæsiuit & amauit, in manus eius spiritum suum comen-
dauit. Et licet frequenter à vulneribus carnis, ad penetranda
byssalia foramina diuinitatis, per raptum contemplationis tran-
siret: ita vt per abundantiam spiritualium charismatû & dulce-
dinum, à sensu corporalium pœnarum deficeret: tantis tamen
nouis infirmitatibus quandoque flagellabatur, vt etiam ab illis
Dominicæ crucis ac vulnerum eius dulcibus osculis reuerfa,
in labiis oris sui quædam viscera sibi impressa reportaret. Quod
quidem Deo dispensante factum est, vt non solum secundum
multitudinè dolorû in corde suo, diuinæ consolationes animi
eius lætificarent interius: sed etiam secundum multitudinem
diuinarum consolationum, tribulationes eius & flagella repen-
tè suborta, contristarent eam & humiliarent exterius. Vt ex his,
quæ à Deo acceperat, & quæ à seipsa haberet, per vices contra-
rias patenter & frequenter tentata cognosceret. Tunc denique
ad eam Angelus ait: *Hæc vlcera in corde tuo propterea susce-*
pisti, vt te scias etiam in corpore fore raptam.

2. Alia quoque vice, cùm per supradicta amenissima loca
transiret, & præ lubricitate viæ gressum figere nõ valeret, lapsû
quendam in dextro pede se corporaliter sensisse, ad pœnam in
ipso